

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรม
และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

พ.ศ.

สภาพผู้แทนราชภูมิ

(ฉบับปรับปรุง)

สำนักกรรมาธิการ ๑

สำนักงานเลขานุการสภาพผู้แทนราชภูมิ

(สำเนา)

ที่ /๒๕๕๖

สภาพัฒนราษฎร
ถนนอุทก贲ใน กทม. ๑๐๓๐๐

พุศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาพัฒนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ^{จำนวน ๑ ชุด}

ตามที่ที่ประชุมสภาพัฒนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (นายสวรรค์ แสงบลังค์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๕๑๐ คน เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (นายเจริญ คันธวงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกษิต ภิรมย์	๒. นายเกรียงศักดิ์ ฝ่ายสีงาม
๓. นายเกียรติยศ โรเยอร์ โลหนันทน์	๔. นายจรัสพงษ์ สุรัสวดี
๕. รองศาสตราจารย์เจษฎ์ โภณวนิก	๖. นายเจษฎา อนุจารี
๗. นางสาวชลลดา เมมราตรี	๘. นางสาวชารล็อก อินธรรมมิตร
๙. นายชัชวาลย์ ชื่นใจ	๑๐. นางสาวดวงรัตน์ โลหสุนทร
๑๑. นายทวีศักดิ์ อนธรรมพันธ์	๑๒. นายทองคำ แก้วพรหม
๑๓. นางสาวอรำลักษณ์ ลาพินี	๑๔. นายธีระพงศ์ ปังศรีวงศ์
๑๕. นายนิกร จำนำง	๑๖. นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง
๑๗. นายนิยม เวชกามา	๑๘. นายนิรันดร เอื้องตะกลสุข
๑๙. รองศาสตราจารย์นุทธิพย์ บรรจงศิลป์	๒๐. นายบรเมศร์ ธีระคำศรี
๒๑. นายบุญยอด สุขถินไทย	๒๒. นายประดิษฐ์ เอี่ยมสำอางค์
๒๓. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	๒๔. รองศาสตราจารย์ปานเทพ รัตนากර
๒๕. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	๒๖. นางสมหญิง บัวบุตร
๒๗. นายสวรรค์ แสงบลังค์	๒๘. นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์
๒๙. ว่าที่ร้อยตรี สุรพล ดวงแข	๓๐. นายยองอา วงศ์ประยูร
๓๑. นายอภิชาต ศักดิศรีษฐ์	๓๒. นายอยุทธ์ หรินทรานนท์
๓๓. นายอลงกรณ์ มหรรณพ	๓๔. รองศาสตราจารย์อัจฉริยา ไคละสูต
๓๕. นายอวานวย คลังผา	๓๖. นางเอมอร สินธุ์ไฟร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้ง นายนิกร สุวรรณ์ เป็นกรรมการในคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. แทน นายประเสริฐ บุญชัยสุข ซึ่งได้ออก ลาออกจากเป็นกรรมการอิทธิการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

อนึ่ง นายจรัสพงษ์ สุรสาดี ได้ขอลาออกจากเป็นกรรมการอิทธิการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการอิทธิการวิสามัญได้ขออนุร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. เพื่อนำมาพิจารณาบททวนใหม่ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติยินยอมให้ถอนร่างพระราชบัญญัติป้องกัน การทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ได้ตามที่ร้องขอ

บัดนี้ คณะกรรมการอิทธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน มาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นิกร จำนำง

(นายนิกร จำนำง)

ประธานคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๑

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๖๗

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๖๕

สำเนาถูกต้อง

(นายณัฏฐกฤษฎ์ วงศ์เจริญ)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

นายนิพนธ์ เล็กใบ /ร่าง
นางสาววชิรภรณ์ เทศสมบูรณ์ /พิมพ์
นางพรณี เอ่มสุวรรณ /ตรวจ

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ - นายนิพนธ์ เล็กใบ

- นายกิตติพงศ์ คงเรือง

- นายเจริญพร มุคลวงศ์

- นายอमพล ปั้นเมือง

ครั้งที่ ๒ - นางพรณี เอ่มสุวรรณ

ครั้งที่ ๓ - นายณัฏฐกฤษฎ์ วงศ์เจริญ

รายงานคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (คณะกรรมการวิสามัญตีเป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (นายสุวรรณ์ แสงบลังค์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๔๑๐ คน เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (นายเจริญ คันธวงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการประยุតติภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอกสารร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการวิสามัญเป็นหลักในการพิจารณา นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้ง นายธานี สาครสินธุ์ เป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. แทน นายประเสริฐ บุญชัยสุข ซึ่งได้อลาออกจากเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการวิสามัญได้ขออนร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. เพื่อนำมาพิจารณาบททวนใหม่ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติยินยอมให้ถอนร่างพระราชบัญญัติป้องกัน การทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ได้ตามที่ร้องขอ

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายนิกร จำนำ	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาณ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายกปิตร ภิรมย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นางสาวชวรลักษณ์ ชินธรรมมิตร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายบุญยอด สุขถินไทย	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
(๗) นายเจษฎา อุนารี	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
(๘) นายอานวย คลังผา	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๙) นางเออมอร สินธุ์พร	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๑๐) นายเกียรติยศ โรเยอร์ โลหనันทน์	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๑๑) รองศาสตราจารย์เจษฎ์ โภณะวนิช	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๑๒) นายองอาจ วงศ์ประยูร	เป็นโฆษณากรคณะกรรมการ
(๑๓) นางสาวชลดา เมฆราตรี	เป็นโฆษณากรคณะกรรมการ
(๑๔) นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	เป็นโฆษณากรคณะกรรมการ
(๑๕) นายสุวรรณ์ แสงบลังค์	เป็นโฆษณากรคณะกรรมการ
(๑๖) นางสาวดวงรัตน์ โลหสุนทร	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

อนึ่ง นายจรัสพงษ์ สุรัสวดี โฆษณาธิการ ได้อ่านเอกสารจากการเป็นกรรมการวิสามัญ
เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการฯ คือ

(๑) นายกรรณ ชาติภานิช	สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ
(๒) นายธนิตพล ไชยนันทน์	สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก
(๓) นายวิมล จันทร์โรทัย	อธิบดีกรมป่าไม้
(๔) นายมโนพศ พัวเมืองแก้ว	อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบี และพันธุ์พีช
(๕) นายสัญชัย จุณนาต	ผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

๓. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้ง นายนิพนธ์ เล็กใบ นิติกรชำนาญการ กลุ่มงาน
คณะกรรมการการพัฒางาน สำนักกรรมการฯ ๑ สำนักงานเลขานุการสภาพผู้แทนราษฎร
เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาพผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑
ข้อ ๑๒๒

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ กรรมปศุสัตว์

(๑) นายสุเทพ อัมลธรรมุล	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
(๒) นายกฤตคุณ แจ้งสุทธิมล	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๓) นายสุวีระ ไชยรัตน์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๔) นายสมบัติ ศุภประภากร	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๕) นายสิทธิพร อนันต์จินดา	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๖) นางสาวสุมารี จำเริญ	นิติกรปฏิบัติการ
(๗) นางสาวลารวรรณ แก้วເອີດ	เจ้าพนักงานสัตวบาล

๔.๒ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบี และพันธุ์พีช

(๑) นางสีฟ้า ละออง	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
(๒) นายธि�รเดช ปะละสุวรรณ	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ
(๓) นางสาวกิตติยาภรณ์ เอี่ยมสะอาด	นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ
(๔) นางสาวศรินทิพย์ เข็มทอง	นายสัตวแพทย์

๔.๓ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

นายธนกฤต รัตนพันธ์	นิติกรชำนาญการ

๔.๔ สำนักงบประมาณ

นายสุพจน์ สำราญจิตต์	นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการพิเศษ

๕. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๕.๑ กรรมปศุสัตว์

(๑) นายอภัย สุทธิสังข์	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์
(๒) นายคมสัน รุ่งเรือง	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๓) นายมาრุต เชียงเตียร์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๔) นายยุทธิระ บัณฑุกุล	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๕) นายอดิลักษ์ เสนนาค	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๖) นายอับดุลเลาะ วารีศรี	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ
(๗) นางกัลยาศิริ กลินอาย	นิติกรปฏิบัติการ
(๘) นายภูมินทร์ หมื่นละม้าย	นิติกรปฏิบัติการ
(๙) นายแสนศักดิ์ เหลืองเกื้อกูลชัย	นิติกรปฏิบัติการ
(๑๐) นายอนุชาติ ศิริรัตน์	เจ้าพนักงานสัตวบาลอาวุโส

๕.๒ กรรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

- นางจีระพรณ สว่าง นิติกรชำนาญการ

๕.๓ กรรมประมง

(๑) นายประเทศ ซอรักษ์	ผู้อำนวยการกองนิติการ
(๒) นายยานยนต์ สายยุรมย์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาวสาวมล ภู่ตีกา	นักวิชาการประมง

๕.๔ สำนักงบประมาณ

(๑) นางเยาวลักษณ์ นานะตระกูล	ที่ปรึกษาสำนักงบประมาณ
(๒) นางสาวอธิสรา ธนาวุฒิ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ

๕.๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) นายทรงยศ ลังการพินธุ์	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
(๒) นายจุ่มพล ศรีจงศรีกุล	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
(๓) นางสาวฤษราณ์ ไทยวัฒน์	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
(๔) นางสาวชริภารรณ์ โ祚ธิดุณพันธุ์	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
(๕) นายนgnันทน์ จันทะชาโลธร	นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ

๕.๖ สมาคมป้องกันการทารุณกรรมสัตว์แห่งประเทศไทย

(๑) นายภูชิต ทรัพย์เสริมสิน	
(๒) นายชัชชาญ เลาหศรีปัญญา	
(๓) นางสาวอรัญญา เพ็ญจันทร์	
(๔) นางสาวภาวดี รักษรุ่งเรือง	
(๕) นางสาวลดาวัลย์ บุญชุด	
(๖) นางสาวอรุณฤที่ พันวง	

๕.๗ เครือข่ายต่อต้านการค้าสูนซ

นายดลชนก บุญโยทยาน

๕.๘ มูลนิธิรักษ์สัตว์ป่า

- (๑) นายจิรายุ เอกกุล
- (๒) นายทศพร กลั่นแก้ว
- (๓) นางสาวแนนซี่ ลิน กีบสัน
- (๔) นางสาวปิยะวรรณ ตั้งสกุลสถาพร

๕.๙ มูลนิธิเพื่อสัตว์ป่า

Mr.Edwin Wiek

๖. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๖.๑ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

(๑) นายณรงค์ มหาภรณ์	ผู้อำนวยการสำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า
(๒) นายสุนทร ชาญวัฒนะ	ผู้อำนวยการส่วนคุ้มครองสัตว์ป่า
(๓) นายชัยนิรุจน์ มะลิวัลย์	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ

๖.๒ กรมบัญชีกลาง

(๑) นางสาวเยาวนุช วิยาภรณ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
(๒) นางสาวรัชนีวรรณ แสงสาร	นิติกรปฏิบัติการ
(๓) นางสาวพรารวี รักการดี	นิติกรปฏิบัติการ

๖.๓ กรมประมง

(๑) นายสุรจิตต์ อินทรชิต	รองอธิบดีกรมประมง
(๒) นางกานต์พิชชา พึงพร	นิติกรชำนาญการพิเศษ

๖.๔ องค์การสวนสัตว์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

นายวิศิษฐ์ วิชาศิลป์ รองผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์

๗. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้เสนอคำแปรญัตติ คือ

นายเหวง トイจิราการ

๘. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำบรรยาย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรม ไม่มีการแก้ไข
และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐/๑

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

หมวด ๒ องค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ สถานสงเคราะห์สัตว์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓/๑ การอุทธรณ์

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๖/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๖/๒

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๖/๓

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

หมวด ๔ การป้องกันการทารุณกรรมสัตว์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเกียรติยศ โรเยอร์ โลหนันทน์ และนางสาวชลลดา เมฆราตรี (กรรมการ)
ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอันเป็นการทารุณกรรมสัตว์โดยที่มิได้ทุขทุกข์สหทก
และให้การกระทำต่อไปนี้ถือว่าเป็นการทารุณกรรมสัตว์ด้วย

(๑) การเขี่ยน ทบตี พ่น แทง เผา ลาก หรือกระทำการอื่นใดในลักษณะที่มีผลให้สัตว์
ได้รับความทุกข์ทรมาน พิการ หรือตาย โดยไม่จำเป็น

(๒) ใช้สัตว์ในการกระทำที่ผิดกฎหมาย หรือใช้ทำงานจนเกินสมควรหรือใช้ทำงาน
อันไม่สุนควรแก่ประเภท ชนิดและสภาพของสัตว์ โดยเฉพาะเมื่อสัตว์นั้นเจ็บป่วย ชรา อ่อนอายุ ใกล้คลอด
หรือพิการ

(๓) ใช้ยา หรือสารพิษ หรือสารอันตรายต่อสัตว์ ให้สัตว์ได้รับอันตรายหรือความทุกข์
ทรมาน หรือตาย

(๔) ใช้พาหนะที่ไม่เหมาะสมแก่การขนส่งหรือเคลื่อนย้ายสัตว์ ทำให้สัตว์ต้องได้รับความ
ทุกข์ทรมาน บาดเจ็บ หรือตาย

(๕) เลี้ยงหรือกักขังสัตว์ในที่คับแคบ ทำให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมาน บาดเจ็บ หรือตาย

(๖) นำสัตว์ที่เป็นอริကันไว้ในที่เดียวกัน

(๗) พรากแม่และลูกสัตว์ที่ยังไม่ห่างนม เว้นแต่มีเหตุอันสมควร

(๘) ทอดทิ้งสัตว์เพื่อให้พ้นภาระ

(๙) ทำให้สัตว์ต้องได้รับความทุกข์ทรมานหรือตายจากการอดอยากขาดอาหาร น้ำ

หรือการพักผ่อน

(๑๐) เจ้าของสัตว์ไม่ให้การดูแลรักษาเมื่อสัตว์เจ็บป่วย

(๑๑) ใช้ยาพิษหรือสารพิษเพื่อให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมานหรือตาย

(๑๒) กระทำการใด ๆ ให้สัตว์ต้องเสียรู้ปร่างหรือพิการโดยไม่จำเป็น

- (๑๓) การนำสัตว์มาต่อสู้หรือปะลองกำลังกัน โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย
- (๑๔) ฆ่าสัตว์ หรือทำร้ายสัตว์ โดยลุกละไป
- (๑๕) พันธนาการสัตว์เป็นเวลานานเกินความจำเป็นหรือด้วยเครื่องพันธนาการที่ไม่เหมาะสม
- (๑๖) ใช้สัตว์เลือดอุ่นที่ยังมีชีวิตอยู่เป็นเหยื่อหรือเป็นอาหารสัตว์อื่น
- (๑๗) บริโภคสัตว์ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยเฉพาะสัตว์มีกระดูกสันหลัง
- (๑๘) สังวาสหรือใช้สัตว์ประกอบการกิจ
- (๑๙) สนับสนุนหรือมีส่วนให้ผู้อื่นกระทำการทารุณกรรมสัตว์
- (๒๐) การกระทำอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๙

มีการแก้ไข

มผู้ประยุตติขอสงวนคำประยุตติ

นายห่วง โตจิรากร ขอประยุตติให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๙ (๙/๑) และ (๙/๒) เป็นดังนี้

“(๙/๑) การศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัยทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี อันมีจุดมุ่งหมาย

ที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ การป้องกันประเทศ ความมั่นคงภายในประเทศ ทั้งนี้ควรดำเนินการโดยที่มิให้สัตว์ทดลองได้รับความเจ็บปวดหรือทุกข์ทรมานโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร

(๙/๒) การฝึกสัตว์ เพื่อประโยชน์ในราชการทหารและตำรวจ ใน การช่วยมนุษย์ในการประกอบสัมมาวิชาชีพ ทั้งนี้ควรดำเนินการโดยที่มิให้สัตว์ที่ได้รับการฝึก ได้รับความเจ็บปวดหรือทุกข์ทรมานโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร”

คณะกรรมการจัดการไม่เห็นด้วย

ผู้ประยุตติขอสงวน

หมวด ๕ การจัดสวัสดิภาพสัตว์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

มีการแก้ไข

หมวด ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๗ บทกำหนดโทษ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙/๑	คณะกรรมการอธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข

๙. ข้อสังเกตของคณะกรรมการอธิการวิสามัญ

คณะกรรมการอธิการได้พิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำประภาก และพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการคุ้มครองมิให้สัตว์ถูกกระทำการทารุณกรรม โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อให้สัตว์ได้รับความคุ้มครองตามธรรมชาติของสัตว์อย่างเหมาะสม รวมทั้งเพื่อเป็นการบูรณาการภารกิจร่วมกับส่วนราชการอื่น คณะกรรมการอธิการจึงตั้งข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้ที่ประชุมสภาพผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ดังนี้

๙.๑ ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้บัญญัติบทนิยาม “สัตว์” หมายความว่า สัตว์เลี้ยงหรือสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎหมาย และบทนิยาม “สัตว์เลี้ยง” หมายความว่า สัตว์ที่โดยปกติมนุษย์นำมาเลี้ยงไว้เพื่อเป็นเพื่อน เพื่อใช้งาน เพื่อใช้เป็นอาหาร หรือเพื่อใช้ในการแสดง ไม่ว่าจะมีเจ้าของหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงสัตว์ป่าที่มิใช้สัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าที่มนุษย์นำมาเลี้ยงเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น ในบทนิยามดังกล่าวยังมีความหมายไม่ครอบคลุมถึงสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองตามบัญชีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง เนื่องจากสัตว์ดังกล่าวอยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น เพื่อให้การป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ครอบคลุมถึงสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองที่อยู่ในความครอบครองของผู้ได้รับอนุญาตที่มนุษย์นำมาเลี้ยง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงควรเร่งรัดออกกฎหมาย ลำดับรองหรือกฎหมายอุบัติความพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้เหมาะสม และบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำการทารุณกรรมสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองตามบัญชีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองให้มีประสิทธิภาพ

๙.๒ การบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ควรควบคู่ไปกับมาตรการในการส่งเสริมหรือประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อมีการกระทำการหารุณกรรมสัตว์และมีการจัดสวัสดิภาพสัตว์อย่างเหมาะสม รวมถึงการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลสัตว์และเนื่องจากในปัจจุบันมีการรณรงค์ให้ประชาชนบริจาคเงินเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมขององค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ ดังนั้น เพื่อให้การบริจาคเงินได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชนจึงควรมีระบบการตรวจสอบการดำเนินการขององค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ รวมทั้งการใช้จ่ายเงินขององค์กรดังกล่าว

๙.๓ ใน การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จำเป็นที่จะต้องมีการออกกฎหมายลำดับรอง หรือกฎหมายอนุบัญญัติ เพื่อกำหนดรายละเอียดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในเรื่องการป้องกันการหารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งรัดในการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อสถานการณ์

๙.๔ การกระทำอันเป็นการหารุณกรรมสัตว์โดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๑๗ นั้น เป็นหลักสามกําลที่สหประชาชาติและสหภาพยูโรได้ให้การยอมรับ แต่สำหรับสังคมไทยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องการป้องกันการหารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามมาตรฐานสากล เมื่อมีการกระทำการหารุณกรรมสัตว์เกิดขึ้นก็จะใช้ดุลพินิจในการวินิจฉัยหรือการตีความเพื่อนำผู้กระทำผิดมาลงโทษซึ่งขาดความชัดเจนในทางปฏิบัติ ดังนั้น เมื่อมีการกระทำการหารุณกรรมสัตว์ เช่น การเยี่ยนตีฟันแหง หรือราดน้ำร้อน น้ำกรดต่อสัตว์เพื่อระบายโทสะ การนำสัตว์ออกมากอหานโดยไม่จำเป็น การนำสัตว์พิการมาจัดแสดงหารายได้อย่างไม่เหมาะสม การใช้ยาหรือสารพิชในการกระตุนให้สัตว์ทำงานหนัก การพรางลูกพรางแม่สัตว์ หรือนำสัตว์ที่เป็นอุริมาภกขั้งไว้รวมกันเพื่อดึงดูดผู้ชมหรืออ้างว่าเป็นการฝึกสัตว์ การกักขังสัตว์ในที่คับแคบหรือพันธนาการด้วยเชือกโซ่ที่ล้วนให้ต้องทุกข์ทรมานหรือตาย การบริโภคหรือใช้สัตว์เลือดอุ่นเป็นเหยื่อทั้งที่ยังมีชีวิต การใช้สัตว์ประกอบกิจกรรม หรือการสนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำการหารุณกรรมสัตว์ เป็นต้น การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการกระทำการหารุณกรรมสัตว์ตามมาตรฐานสากล ดังนั้น คณะกรรมการป้องกันการหารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์จึงควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ว่าการกระทำใดเป็นการกระทำที่เป็นการหารุณกรรมสัตว์ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นการหารุณกรรมสัตว์

๙.๕ การนำสัตว์มาใช้เพื่อการศึกษา ทดลอง วิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันมีจุดมุ่งหมายที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ ควรจะต้องมีการตราเป็นกฎหมายเฉพาะเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการป้องกันการหารุณกรรมเกี่ยวกับการทดลองสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ และในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการทดลองสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ใช้บังคับ รัฐมนตรีควรออกประกาศตามมาตรา ๑๘ (๑) เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการเกี่ยวกับการทดลองสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมไปกลางก่อน และให้อธิบายว่าการดำเนินการดังกล่าวไม่เข้าลักษณะของการหารุณกรรมสัตว์

๙.๖ ใน การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ในส่วนของกรมปศุสัตว์อาจมีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ดังนั้น ควรมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นเข้ามาช่วยเหลือในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ เช่น พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นต้น

๑๐. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมและข้อสังเกตของ
คณะกรรมการอิทธิการวิสามัญพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางสาวดวงรัตน์ โล่ห์สุนทร)
เลขานุการคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึกและเป็นองค์ประกอบสำคัญของสังคม จึงควรได้รับการคุ้มครองไม่ให้ถูกกระทำการทารุณกรรม และเจ้าของสัตว์ซึ่งนำสัตว์มาเลี้ยงจะต้องจัดสวัสดิภาพให้เหมาะสมตามประเภทและชนิดของสัตว์ ทั้งในระหว่างการเลี้ยงดู การขนส่ง การนำสัตว์ไปใช้งาน หรือใช้ในการแสดง ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อให้สัตว์ได้รับการคุ้มครองตามธรรมชาติของสัตว์อย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

พระราชบัญญัตินี้มีบังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ๔๕ ปี นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่ไม่เป็นมนุษย์ ได้แก่ สัตว์น้ำ สัตว์ดิน สัตว์ฟันเฟือง สัตว์ฟันฟัน

(๑) สัตว์น้ำที่อยู่ในน้ำตื้นๆ หรือในน้ำลึกๆ ที่ไม่สามารถเดินบนผิวน้ำได้

(๒) สัตว์น้ำที่อยู่ในน้ำลึกๆ ที่สามารถเดินบนผิวน้ำได้

(ก) สัตว์อื่นๆ กันที่รักษาไว้ประจำท่าทางทำให้คนต้องหันหน้าออกดูสัตว์ที่รักษาไว้
สัตว์เลี้ยง หรือสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“สัตว์เลี้ยง” หมายความว่า สัตว์ที่โดยปกติมนุษย์นำมาเลี้ยงไว้เพื่อเป็นเพื่อน
เพื่อใช้งาน เพื่อใช้เป็นอาหาร หรือเพื่อใช้ในการแสดง ไม่ว่าจะมีเจ้าของหรือไม่ก็ตาม
และให้หมายความรวมถึงสัตว์ป่าที่มิใช่สัตว์ป่าส่วนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวน¹
และคุ้มครองสัตว์ป่าที่มนุษย์นำมาเลี้ยงเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น

“การทารุณกรรม” หมายความว่า การกระทำการใดๆ ที่ทำให้
สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมาน ทุกข์ทรมาน ทุพพลภาพ หรืออาจมีผลทำให้สัตวนั้นตาย

“ความทุกข์ทรมาน” หมายความว่า ผลของการกระทำใดๆ ต่อร่างกายหรือจิตใจ
สัตว์ อันเป็นผลทำให้สัตว์ได้รับความเครียด ความเจ็บปวด หรือความกลัว ไม่ว่าโดยทางตรง²
หรือทางอ้อม

“การจัดสวัสดิภาพสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงหรือการดูแลให้สัตว์มีความ
เป็นอยู่ในสภาพที่เหมาะสม มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีที่อยู่ อาหาร และน้ำดื่มเพียงพอ

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์และให้หมายความรวมถึง³
ผู้ครอบครองหรือผู้ซึ่งเจ้าของกรรมสิทธิ์มอบหมายให้ดูแลสัตว์ด้วย

“องค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรม
ซึ่งขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“สถานสังเคราะห์สัตว์” หมายความว่า สถานที่สำหรับใช้เลี้ยงสัตว์ ช่วยเหลือ
และอนุบาลสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งหรือไม่มีเจ้าของ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรม
และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

“สัตวแพทย์” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามกฎหมาย
ว่าด้วยวิชาชีพการสัตวแพทย์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและออกประกาศ
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ เลขานุการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล อธิบดีกรมการศาสนา อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมเจ้าการค้าระหว่างประเทศ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่เข้ามีอำนาจหน้าที่สั่งปุญหาสัตว์ทุกประเภท ที่เข้ามีอำนาจหน้าที่ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พิชัย ผู้อำนวยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์ นายนักสัตวแพทย์สถาปัตย์ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสี่เข็มคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากคณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์หรือผู้แทนสถานสงเคราะห์สัตว์ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการป้องกันการทารุณกรรม หรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีภาระการดำเนินการตามวรรคสี่ปี ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีภาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง หากวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นแทนก็ได้ เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำเนินการต่อไปกับกิจกรรมของผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งก่อนได้

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๗) พั้นจากการเป็นคณะกรรมการสัตวแพทยศาสตร์ ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ หรือผู้แทนสถานสงเคราะห์สัตว์ ในกรณีที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในฐานะนั้น

มาตรา ๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผน และมาตรการในการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ต่อรัฐมนตรี

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีหรืออธิบดีในการออกกฎหมายท่องเที่ยว ประมง ตามพระราชบัญญัตินี้

(๓/๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีแก่ผู้บริจากเงินหรือทรัพย์สินเพื่อใช้ในการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔/๑) กำกับดูแลและประเมินผลการตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔/๒) กำหนดแนวทางในการประชาสัมพันธ์ เพย์แพร์ช้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชนเข้าใจและมีส่วนร่วมในการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๔/๓) จัดทำรายงานประจำปีสรุปผลการปฏิบัติการและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการ

(๔/๔) กำกับดูแลการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินของกรมศุลกากรที่ได้รับบริจากเพื่อใช้ในการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๔/๕) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยซึ่งขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงซึ่งขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะกรรมการ ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐/๑ ให้กรรมปคสตวมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับ การป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ รับผิดชอบในงานธุรการของ คณะกรรมการและคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำรวจ ศึกษา และวิเคราะห์ทางวิชาการเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำนโยบาย แผน และมาตรการในการ ป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ เสนอต่อกองคณะกรรมการ

(๒) สำรวจและจัดทำทะเบียนองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์และสถานสงเคราะห์สัตว์ ทั้งที่ขึ้นทะเบียนและไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งประสานงานกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการนำสัตว์มาขึ้นทะเบียน

(๓) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๔) รับบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเพื่อใช้ในการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๕) ประสานงานและให้ความช่วยเหลือแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนองค์กร จัดสวัสดิภาพสัตว์และสถานสงเคราะห์สัตว์ ใน การป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพ สัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๖) ติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติการเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามนโยบาย แผน และมาตรการในการ ป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เสนอคณะกรรมการ

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด ๒ องค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการหรือนิติบุคคลใดมีวัตถุประสงค์หรือดำเนินกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์ และไม่มีวัตถุประสงค์ ในทางการเมืองหรือแสวงหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนเป็นองค์กร จัดสวัสดิภาพสัตว์ต่อนายทะเบียน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามที่อธิบดี ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒ องค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์อาจได้รับการสนับสนุนจากการปคสตว หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในการดำเนินกิจกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดเครือข่ายอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๓) การจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเพื่อการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๔) การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๕) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๖) การอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์

มาตรา ๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ได้ดำเนินกิจกรรมโดยฝ่าฝืนกฎหมาย หรือมีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองหรือแสวงหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือกระทำการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือและกำหนดระยะเวลาให้ระงับการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว หากองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียนขององค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์นั้นได้

หมวด ๓
สถานสงเคราะห์สัตว์

มาตรา ๑๔ เพื่อสนับสนุนการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ให้ผู้ซึ่งจัดตั้งสถานสงเคราะห์สัตว์ที่ดำเนินกิจกรรมในลักษณะไม่แสวงหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนเป็นสถานสงเคราะห์สัตว์ต่อนายทะเบียน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ ผู้ซึ่งจัดตั้งสถานสงเคราะห์สัตว์ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๔ แล้ว อาจได้รับการสนับสนุนจากการปศุสัตว์หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๒) การควบคุมปริมาณสัตว์และการป้องกันโรคระบาดสัตว์ภายในสถานสงเคราะห์สัตว์

(๓) การอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือสถานสงเคราะห์สัตว์ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ผู้ซึ่งจัดตั้งสถานสงเคราะห์สัตว์อาจร้องขอให้กรมปศุสัตว์ช่วยเหลือ เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคสอง ให้กรมปศุสัตว์พิจารณาให้ความช่วยเหลือ ตามความเหมาะสม หรือประสานให้หน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือต่อไป

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าสถานสงเคราะห์สัตว์ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๕ ดำเนินกิจกรรมในลักษณะที่เป็นการแสวงหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน กระทำการ อันเป็นการทารุณกรรมสัตว์ หรือไม่จัดสวัสดิภาพสัตว์ให้เหมาะสม ให้นายทะเบียนมีอำนาจ ออกคำสั่งเป็นหนังสือและกำหนดระยะเวลาให้สถานสงเคราะห์สัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องและเหมาะสม หากสถานสงเคราะห์สัตว์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียน มีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียนของสถานสงเคราะห์สัตวนั้นได้

หมวด ๓/๑

การอุทธรณ์

มาตรา ๑๖/๑ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำสั่ง

มาตรา ๑๖/๒ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวาระหนึ่งไม่เป็นเหตุผลในการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่คณะกรรมการ จะเห็นสมควรให้มีการทูลເรายการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชี้คราว

มาตรา ๑๖/๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒ ให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๔

การป้องกันการทารุณกรรมสัตว์

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอันเป็นการทารุณกรรมสัตว์โดยไม่มีเหตุ อันสมควร

มาตรา ๑๘ การกระทำดังต่อไปนี้ ไม่ถือว่าเป็นการทารุณกรรมสัตว์ตามมาตรา ๑๗
 (๑) การฆ่าสัตว์เพื่อใช้เป็นอาหาร ทั้งนี้ เฉพาะสัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นอาหาร
 (๒) การฆ่าสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
 (๓) การฆ่าสัตว์เพื่อควบคุมโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(๔) การนำสัตว์ในกรณีที่สัตวแพทย์เห็นว่าสัตว์ป่วย พิการ หรือบาดเจ็บ และไม่สามารถเยียวยาหรือรักษาให้มีชีวิตอยู่รอดได้โดยปราศจากความทุกข์ทรมาน

(๕) การนำสัตว์ตามพิธีกรรมหรือความเชื่อทางศาสนา

(๖) การ**ทำอันตราย**หรือ**นำสัตว์**ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายแก่ชีวิต หรือร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์อื่น หรือป้องกันความเสียหายที่จะเกิดแก่ทรัพย์สิน

(๗) การกระทำใด ๆ ต่อร่างกายสัตว์ซึ่งเข้าลักษณะของการประกอบวิชาชีพ การสัตวแพทย์โดยผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือผู้ซึ่งได้รับยกเว้นให้กระทำได้โดยไม่ต้อง ขึ้นทะเบียนและได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์จากสัตวแพทยสภา ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๘) การตัด หู หาง ขน เข้า หรือฯโดยมีเหตุอันสมควรและไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์

(๙) การจัดให้มีการประลองหรือการต่อสู้ของสัตว์ตามประเภทท้องถิ่น

ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

(๑๐) การกระทำอื่นใดที่มีกฎหมายกำหนดให้สามารถกระทำได้เป็นการเฉพาะ

(๑๑) การกระทำอื่นใดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยที่ออกให้หนังสือชี้แจงคำแนะนำของ คณะกรรมการ

หมวด ๕

การจัดสวัสดิภาพสัตว์

มาตรา ๑๙ เจ้าของสัตว์ต้องดำเนินการจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้แก่สัตว์ของตน ให้เหมาะสม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด การออกแบบตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงประเภท ชนิด ลักษณะ และอายุของสัตว์

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้เจ้าของสัตว์ปล่อย ละทิ้ง หรือกระทำการใด ๆ ให้สัตว์พ้นจาก การดูแลของตนโดยไม่มีเหตุอันสมควร

การกระทำตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองให้แก่ ผู้ซึ่งประสงค์จะนำสัตว์ไปดูแลแทน

มาตรา ๒๑ การขนส่งสัตว์ การฝึกสัตว์ หรือการนำสัตว์ไปใช้งานหรือใช้ในการแสดง หรือใช้ในการต่อสู้ตามประเภทท้องถิ่น เจ้าของสัตว์หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องจัดสวัสดิภาพสัตว์ ให้เหมาะสม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การออกแบบตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงประเภท ชนิด ลักษณะ และอายุของสัตว์

หมวด ๖
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกเจ้าของสัตว์ ผู้แทนองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ ผู้ดูแลสถานสงเคราะห์สัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ เพื่อดำเนินการตรวจสอบ เมื่อได้รับแจ้งหรือมีเหตุอันควร เชื่อได้ว่ามีการทารุณกรรมสัตว์หรือจัดสวัสดิภาพสัตว์ไม่เหมาะสมตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) สั่งให้หยุดชั่งyanพานะเพื่อดำเนินการตรวจสอบ เมื่อได้รับแจ้ง หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการทารุณกรรมสัตว์หรือจัดสวัสดิภาพสัตว์ไม่เหมาะสม ตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากของสัตว์ที่มีเหตุอันควรสองสัยว่าถูกฆ่าหรือถูกทารุณกรรม รวมทั้งเอกสาร หลักฐาน yanพานะ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

(๕) นำสัตว์ที่ถูกทารุณกรรมไปตรวจรักษารือช่วยเหลือสัตว์ที่ตกอยู่ในภัยตราย ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตวนั้นไม่มีเจ้าของ

การเข้าไปในสถานที่ตาม (๒) เพื่อทำการตรวจค้นด้วยมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุ อันควรเชื่อว่าหากเนินข้ากกว่าจะເອາະນຍາค้นมาได้ จะมีการยักย้าย ชูกซ่อน หรือทำลายหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ดำเนินการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาวด้วยการค้น

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดสัตว์เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีตาม (๔) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจของหมายให้ผู้เป็นเจ้าของสัตว์หรือผู้อื่นรับผิดชอบดูแลสัตวนั้นจนกว่า จะสิ้นสุดการพิจารณาคดี ทั้งนี้ ในการดูแลสัตว์ให้กระทำการตามความเหมาะสม และหากจำเป็น ต้องฆ่าสัตว์ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๘

การดำเนินการตามวรรคสาม ให้ผู้เป็นเจ้าของสัตว์รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น จนสิ้นสุดการพิจารณาคดี

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่พบสัตว์ถูกปล่อย ละทิ้ง หรือไม่มีเจ้าของ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้แก่สัตว์ตามความเหมาะสม

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่พบสัตว์ตกอยู่ในสภาพที่ทุกข์ทรมานจากการเจ็บป่วย หรือบาดเจ็บสาหัส และสัตว์แพทຍเห็นว่าการให้สัตว์มีชีวิตอยู่ต่อไปจะได้รับความทุกข์ทรมาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ฆ่าสัตวนั้นได้

การฝ่าสัตว์ตามภารกิจนี้ จะต้องดำเนินการโดยสัตวแพทย์ และในกรณีที่สัตว์นั้น มีเจ้าของต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของสัตว์

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๒ ให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของสัตว์หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับวันละไม่เกินสองหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๒๙ เจ้าของสัตว์หรือผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองหมื่นบาท และปรับวันละไม่เกินสองหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๒๙/๑ ในกรณีที่ศาลได้พิพากษาลงโทษผู้ใด เนื่องจากการทำความผิด ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๙ และมีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานแสดงให้เห็นว่า หากสัตว์ยัง อุญในความครอบครองของผู้กระทำความผิดอาจจะถูกثارุณกรรมหรือได้รับการจัดสวัสดิภาพ สัตว์ไม่เหมาะสม ศาลอาจสั่งรับสัตว์ที่เกี่ยวเนื่องกับการทำความผิดในคดีนั้นให้แก่กรมปศุสัตว์ เพื่อดำเนินการจัดสวัสดิภาพตามความเหมาะสมต่อไป

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มิไทยปรับสถานเดียว ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลา ที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับ
ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

.....

.....